

8 Защото, ако се и по много похвалимъ за наша та власть, коаго е даль намъ Гдъ за ваше то назиданіе, а не за разореніе то ви, не щемъ да се засрамимъ.

9 (Но) да ви се не чини, зашо (самъ) искомъ да въ заплашдвамъ съ писмата си,

10 Защото писмата мѣ са говори (нѣкой), тежки, и силни, а самолично то мѣ присѣтствіе телесно немошно, и слово то мѣ е ничтожно.

11 Таковъ (человекъ) трѣвдва да знае, зашо каквито сме со слово то въ писмата си, когаго щѣтствдваме, такива сме и съ дѣло то, когаго присѣтствдваме.

12 Защото ние не смѣме да сочислиме, или да сравнаваме себе съ нѣкои си, които сами себе хвалатъ: но они не разсждаватъ; зашо они сами себе сочиславатъ съ себе си, и сравнаватъ сами себе си.

13 Но ние не щеме да се похвалиме вше мѣры, но споретъ мѣра та на-правило то, което е раздѣлилъ намъ Бгъ съ такава мѣра, да стигнеме и дори до васъ.

14 Защото ние не се простираме повече (въ мѣра та), каквото (въ щѣло да бжде, когаго) не бы достигна-

ли до васъ: но ние сме достигнали и дори до васъ съ проповѣдваніе то на-Евѣнгеліе то Хрѣтово:

15 Ние се не хвалиме повече въ мѣра та, (сирѣчь) въ чждите чрѣдове, но надамесе, зашо като порастѣ вѣра та ваша, да се прослабиме по много по междъ васъ споретъ нашиятъ дѣлъ.

16 Шото да проповѣдаме Евѣнгеліе то и въ по далечны въ васъ страны: а не да се похвалиме въ готовы те (работы, които са станали) въ чждятъ дѣлъ.

17 Я който се хвали, нека се хвали въ Гда

18 Защото не е онъ до-стоинъ, който хвали самъ себе, но когото Бгъ хвали.

ГЛАВА II.

Г да бхуте потжрпели мало на мое то бездміе! но и потжрпете ме.

2 Защото азъ самъ ревностенъ за васъ съ Бжѣа ревностъ: понеже самъ вър-чилъ васъ съ единъ мѣжъ, за да въ представимъ на Хрѣта (като) дѣва чиста.

3 Но боимсе да не бы, каквото змѣа та шо прелсти Бва со своа та хитростъ, така въ се и ваши те раздми развалили (като се въдалечатъ) въ просто дшше то,